

Krzysztof Dybciak

"W zdrowym ciele - zdrowy Duch
Czasu?", Paweł Ustrzykowski,
"Teksty" nr 2 (1977) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/1 (67), 231

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/V/ SKARGA Barbara: Mistrz i mag. "Teksty" 1977 nr 1 s. 7-20.

Powszechne przekonanie o zmierzchu autorytetu uczonych-mistrzów i prymacie anonimowej myśli we współczesnej nauce jest punktem wyjścia refleksji autorki o potrzebie mistrzów w nauce dzisiejszej, wartości mistrzostwa dla edukacji ucznia oraz wzorze i cechach mistrza uosabiającego z jednej strony pewien merytoryczny model mistrzostwa, z drugiej - nawiązującego pozainstytucjonalną, emocjonalną więź z uczniem, posiadającego cechy zmienne, uzależnione od kulturowo i historycznie relatywnych preferencji uczniów.

BP/67/103

R.N.

/V/ USTRZYKOWSKI Paweł: W zdrowym ciele - zdrowy Duch
Czasu? "Teksty" 1977 nr 2 s. 105-115.

We wszystkich niemal dziedzinach kultury widowiskowej pojawia się ciało człowieka, lecz jest ono eksponowane z różnym natężeniem. W sporcie ciało pełni funkcję instrumentalną i jest samodzielny znakiem, często o przewadze funkcji autotelicznej. Współczesna pogoń za rekordami, preferując skuteczność, prowadzi do wielu deformacji i grozi dehumanizacją sportu. Z drugiej jednak strony, klasyczne piękno ciała było okrutną utopią degradującą większość ludzi. Kontrkoncepcja wydaje się bardziej funkcjonalna - odkrycie piękna w każdym, indywidualnym przejawie sprawności ludzkiej jest zarazem tezą o podporządkowaniu ciała woli człowieka.

BP/67/104

K.D.